

Planinarsko društvo sveučilišta "Velebit"

Alpinistički odsjek

Radićeva 23, 10000 Zagreb, Hrvatska

www.pdsvelebit.hr :: +385-1-4851-670 :: MB 032554

Izveštaj pročelnika o radu AO PDS Velebit u 2005. godini

- Godišnja skupština AO PDS Velebit
17. siječnja 2006.

U prošloj godini članovi odsjeka penjali su se više nego li su zabilježili u svoje penjačke kartone. Ukupno, 2005. godine je uspješnija nego prethodna, kako po broju i kvaliteti uspona, tako i po izletima izvan Hrvatske i Slovenije. Penjalo se u Italiji (Dolomiti i zapadne Julijske Alpe), Švicarskoj i Francuskoj, bilježimo uspone u Austriji, Kirgizstanu (Pik razdelnaya, 6200m) i Turskoj (Ararat), imamo i skijaških spustova, a manja grupica sustavno se bavi turnim skijanjem.

Početak 2005. godine obilježen je penjanjem zaleđenih slapova. Ponovo je organiziran tečaj i to zajedno s AO Željezničar, s ciljem poboljšanja suradnje između odsjeka. Za prvu suradnju ovakvog tipa ispalo je zadovoljavajuće, ali za 2006. godinu treba sve podići na višu razinu. Također, nekoliko članova odsjeka boravilo je 5 dana na susretu penjača zaleđenih slapova u Francuskoj (Fournel 2005).

Najznačajniji događaji siječnja i veljače su natjecanja na 1. prvenstvu Hrvatske u lednom penjanju na kojemu je sudjelovalo i dosta naših članova. Uspjeh našeg AO-a mjeri se prvim i trećim mjestom u muškoj konkurenciji (Boris Čujić, Igor Mlinarić), te drugim mjestom u ženskoj (Ana Marija Bojko). Usponi sezone su dva prvenstvena smjera na zelenom viru (Žarko Kaličanin i Boris Čujić) i 1. hrvatsko zimsko ponavljanje Severnog raza male Mojstrovke (Domagoj Bojko i Neven Brajković).

Sanda Šarko prvakinja Hrvatske u turnom skijanju; sudjelovala na Evropskom prvenstvu u Andori gdje je osvojila 18. mjesto u uphillu i 19. u krosu

Prije škole odradili smo i tradicionalni izlet u Paklenicu zajedno s članovima PO.

40. Zagrebačka alpinistička škola provedena je u razdoblju od 29. ožujka do 24. svibnja, pohodilo ju je 26 polaznika od kojih su 23 uspješno završila. Pomoć u praktičnom dijelu škole pružili su nam članovi AO Željezničar. Školu je vodila Ana Marija Bojko osim dva tjedna kada ju je zamijenio pročelnik. Uobičajeno, nakon škole je pojačana aktivnost novih alpinista pripravnika no s dolaskom zime ona pada, tako da sada imamo manje od 10 novih koji se redovito penju i dolaze na sastanke. Nitko od njih nije popunio i u odsjek predao penjački karton. Nadam se da će se to riješiti prije nego pošaljemo izvještaj Komisiji za alpinizam. Školarci su kupili novi televizor za društvo.

Tijekom škole održan je godinama najavljivani **nogometni susret** s ekipom iz AO Željezničar. Izgubili smo 10:5 isključivo zbog klizavog terena. Očekuje se bolji nastup u 2006.

Netom poslije škole, 30. svibnja održan je i ispit za dobivanje naslova „**alpinist**“. Iz AO Velebit prijavilo se troje (Ana M. Bojko, Bojan Čobanić i Nikola Šoić) i svi su uspješno položili.

Nastavlja se uobičajeno penjanje u suhoj stijeni i valja istaknuti nekoliko školaraca koji su pokazali interes za penjanjem u na Kleku i u Alpama što se i dogodilo na logoru u organizaciji odsjeka, 2. i 3. srpnja. Na Vršiču se skupilo se 7 novih pripravnika a poklopilo se da ima i 7 starijih članova pa je svatko imao svog osobnog instruktora. Penjali smo na Vršiču i u sjevernoj triglavskoj stijeni. Početkom kolovoza održan je i logor komisije za alpinizam na kojem smo također bili i to, pohvalno, dosta mladih članova, ali se zbog lošeg vremena malo penjalo.

Ljeto uobičajeno donosi zatišje u prostorijama društva ali i porast penjanja u **inozemstvu**. Neki u Dolomitima provode skoro tjedan dana, neki su kraće ali se zato vraćaju više puta, penje se u Sloveniji, Francuskoj (Domagoj Bojko, Boris Čujić Ivica Matković, Siniša Atlija), Švicarskoj (Bojan Čobanić, Branimir Rajšel), Kirgizstanu (Ivaica Jozing, Ivan Skuliber), Turskoj (Ivica Jozing) Uspori sezona su Casin (Piz Badia), Torre delle madre dei camosi (zapadne Julijske Alpe), Lepiney (Trident du Tacul, FR), Easte Ridge, var. (Pyramide du Tacul, FR), Petit Capucin (Petit Capucin, Francuska, 6c), Bonattijev smjer (Chandelle de Tacul, Francuska, 6b), Jenjavi u Paklenici (na pogled) i višestruko ponavljanje Brida klina (istina, ne u potpunosti slobodno ali respektabilnih 7b/A0).

U organizaciji Turskog planinarskog saveza, a u povodu Turskog Dana pobjede organiziran je uspon na Ararat. Ispred HPS-a u Turskoj je boravio i na Ararat se 30. kolovoza popeo Ivica Jozing. Tko nije otišao u inozemstvo uglavnom se motao po Kleku i Paklenici, povremeno po okolnim sportskim penjalštima. S povratkom ljudi u Zagreb planiran je i drugi logor AO-a ali ga je dva puta spriječilo jako loše vrijeme u zapadnim Julijskim alpama. Nakon toga su i stariji pronašli druge planova a svježi pripravnici nisu se odlučili uputiti sami u nepoznato.

Vikend ledenjački tečaj održan je od 7 do 9. listopada 2005. i to na lokacijama: Mihov domu pod Vršičem, Franz Joseph Hoeche pod GrossGlocknerom, Oberwalderhuetten kod Johanisberga. Sudjelovalo je 9 tečajaca iz različitih odsjeka te 2 instruktora (Ivica Jozing i Vanja Starčević). Tečaj je uključivao predavanje, vježbe različitih metoda podizanja penjača iz pukotina i demonstracijsku turu na Johanisberg, 3453 m, PD-. Instruktori su zaključili da bi optimalan broj instruktora trebao biti 4 te da je Oberwalderhuetten optimalna lokacija zbog uvjeta i blizine Zagrebu.

Boris Čujić i Ivica Matković penju prvenstveni smjer Ultimate fight (Anića kuk, Paklenica, 7b/A0). Branimir Rajšel uredio je malo sportsko penjalšte u Cavtatu, sa 7 smjerova težine do 6b, ali mjesta i mogućnosti ima još. U isto vrijeme **hrvatska ekspedicija boravi u Sečuanu**, u Kini gdje Boris Čujić i Ivica Matković penju tri prvenstvena smjera. Od naših članova prisutni su još Darko Berljak kao vođa ekspedicije i Domagoj Pintar.

AO je napravio radnu akciju na Ratkovom skloništu, na Samarskim stijenama. Nije bilo puno ljudi, i uglavnom su došli novi pripravnici ali smo uspjeli u naumu, obojili balkon i opremili sklonište drvima.

Zahlađenjem se ponovo u modu vraća led a dolazi i do šire **diskusije o dry-toolingu**. Odsjek je zbog lošeg vremena otkazao interni tečaj, ali su Čujić i Kaličanin napravili kvalitetniji seminar na Kalniku pa su želje zainteresiranih udovoljene. Rasprava o tome gdje se na suhim stijenama smije koristiti „ledne“ alate nije u potpunosti zaključena, stavova ima više, ali za očekivati je da će se s vremenom i ovo pitanje riješiti. Najveća rasprava vodila se oko penjalšta na Terihaju no na kraju je sve završilo bez pravog dogovora cijele penjačke zajednice i bez konkretnog zaključka. U odsjeku se raspravljalo o mogućim vježbalištima u blizini Zagreba i Samobora, spomenuto je nekoliko lokacija; rada na tim stijenama nije bilo.

Tijekom godine zabilježeno je (tj. Prijavljeno u karton) 10 skijaških spustova, uglavnom u Sloveniji te nešto u Francuskoj. Sve odradio Željko Pastuović kojemu ide pohvala za reaktiviranje u AO.

Od ostalih NE-penjačkih aktivnosti izdvajam, nekronološki:

- Upućena zamolba Gradu za dobivanje prostora za umjetnu stijenu. Veliki trud uložio je Goran Grdić, ali na žalost prostor još uvijek nemamo. Postoji pozitivno očitovanje grada i želja da nam pomognu ali to u praksi znači da sami moramo pronaći prostor i nadati se da nitko od raznih poduzetnika već nije stavio ruku na njega.
- Sudjelovali na natječaju RBA za financiranje – nije prošlo, ali dokumentacija postoji i možda će olakšati pisanje sličnog u budućnosti.
- Sudjelovali na Smotri Sveučilišta, likom i djelom.
- Prisutni na Zboru alpinista i preko pročelnika u Komisiji za alpinizam koja je 2005. postala prisutnija u javnosti (među penjačima, dakako). Rad na novom Pravilniku je gotov, ostaju još „kozmetička“ dorada i usvajanje.
- Društvo (cijelo) dobilo je nove web stranice i doradeni Forum, prvenstveno zahvaljujući trudu članova AO.
- Karlo Oršanić iz Otočca koji je školu završio 1972. poslao zamolbu da mu se izda diploma no pošto je vođa tadašnje škole to odbio potpisati zahtjevu nije udovoljeno. Mojim propustom (čitaj: odugovlačenjem slanja neugodnih vijesti) gospodin Oršanić nije obaviješten o rezultatima zamolbe.
- Redovito stižu dopisi od Komisije za sportsko penjanje, ali odsjek ne sudjeluje niti na natjecanjima niti u radu Komisije. Dogovorili smo se zadržati status quo jer nam se ne

isplati istupiti iz KSP a možda se u budućnosti ponovo pojave osobe željne aktivnosti na području sportskog penjanja.

- Skripta za školu nije napravljena. Unatoč ponovljenim molbama autorima, materijali nisu predani i ne zna se jesu li dovršeni (izuzetak je Vanja Starčević).
- Arhiva je konačno sređena. Dokumentacije nema puno, ali je sada složena po godinama i u jednom fasciklu. Arhiva za 2005. dostupna je na CD-u.
- Od ljeta do kraja godine moja pročelnička malenkost obavljala je puno poslova oružara i knjižničara. Pročelnik za 2006. mora to odraditi mudrije i ne natovariti si dodatni posao.

Zaključak

Plan pročelnika za 2005. uglavnom je ostvaren. Otpala je ekspedicija u Peru (novčani problemi), ad hoc tečajevi turnog skijanja te lavinski tečaj i to zbog zauzetost potencijalnih instruktora, te izvidnica na Biokovo. Međutim, na Biokovu su bili drugi a postoji i plan da se tamo napravi zajednički logor bar dva odsjeka iz Zagreba, u proljeće ove godine.

U planu su bila navedena i tri logora u Hrvatskoj koji su bili zamišljeni i kao druženje s drugim odsjecima. Nisu ostvareni ili ne u pravoj mjeri. Tako se, recimo, pozivu na Klek, istovremeno kada je bio i sastanak Komisije, odazvalo se svega nekoliko ljudi a logor za Italiji je propao. Mislim da interes za logor postoji, ali isto tako postoji i nezainteresiranost za organizacijom. Kada su u pitanju stariji članovi organizacija i dogovori nisu presudni, ali kada imamo nove i neiskusne pomoć svih je dobrodošla.

Na kraju o **ispenjanim smjerovima**. Kartone u odsjeku je popunjavalo samo 9 članova. Aktivnih je više ali, unatoč stalnim podsjećanjima, kartoni nisu popunjeni. Broj smjerova je najmanje za 100 veći kada bi uključili i ostale koji su se penjali a bilježili nisu. Karton na internetu je lijepa stvar, ali za službenu evidenciju mora postojati i jedan primjerak u odsjeku. Nadam se da će svi koji to nisu napravili uskoro predati popunjene kartone kako bi izvještaj Komisiji za alpinizam sadržavao pravo stanje.

Prvenstveni usponi:

1. Prizemni svijet (Veliki Kozjak, 4). Prvi penjači Borislav Aleraj, Vladimir Mesarić, Marijan Čepelak, Neven Petrović, Nada Dabo.
2. Zeleni vir (Zeleni vir, 80m, WI 5+). Prvi penjači Žarko Kaličanin i Boris Čujić 08. veljače 2005.
3. Vukovi umiru sami (Zeleni vir, 70m, 5c/M6/WI 6-). Prvi penjači Žarko Kaličanin i Boris Čujić
4. Mila i tri debila (Omiš, 4 dužine, 6b). Prvi penjači Boris Čujić i Ivica Matković
5. Ultimate fight (Paklenica, Anića kuk, 7b/A0). Prvi penjači Boris Čujić, Ivica Matković 04. rujna 2005.
6. HPD 130 (Tan Shan 4988m, Kina, 450m, 6a). Prvi penjači Boris Čujić i Ivica Matković na ekspediciji Sechuan 2005.
7. Za Sanju i Adelu (Pakla Shan 4600m, Kina, 6b). Prvi penjači Boris Čujić i Ivica Matković na ekspediciji Sechuan 2005.
8. Kraljevstvo nebesko (Shanquiao 5100m, Kina, 780m, 6c+). Prvi penjači Boris Čujić i Ivica Matković na ekspediciji Sechuan 2005.

Prva ponavljanja:

1. Severni raz (Mala Mojstrovka, 300m, IV/M4/70°. Prvo hrvatsko zimsko ponavljanje napravili Domagoj Bojko i Neven Brajković (Glas Istre).
2. Gaz (Paklenica, Anića kuk, 320m, 7a). Prvo slobodno ponavljanje na pogled.

Vrijedno spomena:

1. Brid Klina (Paklenica, Anića kuk, 7b/A0). Čujić i razni partneri 4 puta.
2. Jenjavi (Paklenica, Anića kuk, 7a). Čujić na pogled
3. Via Schubert (Dolomiti, Piz Ciavasez, 250m, 6-). Domagoj Bojko i Tihomir Frangen

4. Torre delle madre dei camosi (Deye Peters, Jof Fuart, Zapadne JA, 550m, 5+/A0). Bojan Čobanić i Branimir Rajšel
5. Piz Badile (Casin, Švicarska, 800m, 6). Bojan Čobanić i Branimir Rajšel.
6. Lepiney (Trident du Tacul, Francuska, 200m, V/IV). Domagoj Bojko i Siniša Atlija
7. Easte Ridge, var. (Pyramide du Tacul, Francuska, 270m, V+/IV+). Domagoj Bojko i Siniša Atlija
8. Petit Capucin (Petit Capucin, Francuska, 6c)
9. Bonattijev smjer (Chandelle de Tacul, Francuska, 6b)

Najviše smjerova ima Domagoj Bojko (68), kao i nekoliko zadnjih godina. U ženskoj konkurenciji najbolja je Ana Marija Bojko (28 smjerova). Ujedno i jedina koja je predala penjački karton.

Nagradu Prvo kladivo Velebita 2005. dobio je Domagoj Bojko. Nagrada se ponovo uvodi nakon dugo vremena i nadam se da će običaj zaživjeti.

Ukupno stanje:

Vrsta penjanja	Suha stijena	Slapovi	Mix	Grape	Ukupno
Broj smjerova	214	46	1	3	264

Suha stijena:

Ocjena	2	3	4	5	6	7	8	9	Ukupno
Broj smjerova	2	18	65	46	60	8	10	5	214

Zaleđeni slapovi:

Ocjena	WI 3	WI 4	WI 5	WI 6	Ukupno
Broj smjerova	22	16	5	3	46